

צח:

עין משפט
נר מצוה

עב א"י פ"ח מל' משה'ק
הללו ע'
קד ב ב מ' פ"ח מל'
מלכות הללו ו':
א ד מ' פ"ח מלכות משה'ק
הללו ע'
ב ה מ' פ"ח מלכות של
לבו מלכות הללו ע'
ופ"ח מלכות מל' קדש
הללו ה'
ג ו מ' פ"ח מלכות בלח
קדש הללו ו':
ד ז מ' פ"ח מלכות משה'ק
הללו ע'
ה ח מ' פ"ח מלכות ו
מלכות בלח קדש הללו
ע' ו' ע' ד' ק'
ו ט מ' פ"ח מל' בלח
קדש בלח וכלס ו'
ז י מ' מלכות משה'ק
הללו ד'
ח כ מ' פ"ח מלכות כל':

תורה אור השלם

ו. המקריב את דם השלמים
ואת החלב מבני אונדן לו
תהיה שוק העצם לקנה
יִקְרָא ז, לג
וְהִתְחַדַּח (צט) ד"ה אִינוֹן צ"ל שֶׁסֶם
זו.
המקריב ממנו אחד מכל קרבן
תעומה לידוה לנחם חזק את
דם השלמים לו יִקְרָא
יִקְרָא ז, יד

מוסף רש"י

רבי. הוא דבר מלאם כגון חלב
ושמן, וזכרם כנגדים ומחמין
(מורה נבוכים: מתי, טברל יום.
דשן ודמת ודשאר טומאות:
ומחוסר כפודים. וז ומלרע
שטנלו והעריב שמען ולא הכילו
כפרתן: אורן. כל זמן שלא נקבר
המת (ועיל מה):

שינוי נוסחאות

[illegible]

שליח לעיל ומאן דדריש עמוות מותרין מלי יהיה פרק המנחם
מקדש (נתיב דף פו.) אית ליה היקושא דלשם לגבי שפיר ושליל ולפרשי 11
דלמא דנכל הקדשים מן הדין אסורין העמוות דלא המיר הכתוב
אזלא בשר הראוי לגמלה וגמלה לוי בנאש לוי יהיה דמשמע שריותא
גמלה כמו כן המיר בכל הקדשים
ע"פ זה: הגהה. קשה דנהיאו קרא
מכאמי חטאת ואשם בפירושא זו את
אחרון חטאתא כאשם חזרה אחת
לשם הכאן אשר יכפר זו לוי יהיה
וגמלה נקט אשם וי"ל דעיקר פרשה
בנאש ועוד דלוי יהיה נכתב ל' יחד
שנאש לא קאי רק על האשם דקליק
ממניה ולא תקשי (בפרק גרסינן) הא
לדרישין לעיל בפרק המנחם מקדש
(ספ.) נאמר לוי יהיה בעולה עוד
העולה אשר הקריב לכהן לוי יהיה
ונאמר לוי יהיה בנאש מה אשם עצמותיו
ומותרין אף עולה עצמותיה מותרין
ונאמר הקם מוסרי ונאמר למע לוי
הוא

הדרן עלך דם חטאת

יִטְבֹּל יום ומחוסר כיפורים אינן חולקין בקדשים לאכול לערב ¹⁰ ואונן (אינו) הנוגע ויאינו מקריב ויאינו חולק לאכול לערב ¹¹ בעלי מומין בין בעלי מומין ¹² עוברין בין בעלי מומין קבועין חולקין ואוכלין ¹³ אבל לא מקריבין כל שאינו ראוי לעבודה אינו חולק בבשר יכול שאין לו בבשר אין לו בעורות ויפילו טמא בשעת זריקת דמים וטהור בשעת הקטר חלבים אינו חולק בבשר שנא' ¹⁴ מקריבין את דם השלמים [ואת החלב מבני אהרן] לו (יהיה) [תהיה שום הימין למנה]:

הודון עלך דם חמאת

ים בקדשים אבאב אצרה. משמע הכא לתחוסר יפירות
 זין (עירובין דף ג.) דמייתי ו' הא מתניתא האשכח שיש על
 שם תמיד נשטו (פסחים דף ט.) נמי אמרין קף מחוסר כ'
 יגה דף ד.) ובשעתיה דף ג.) מייחל לא האון והתחוסר כיפ'
 דא לתחוסר דתורה דהגיה ופירך גמר הכי טמא שרך טמא
 אמרין בפסחים כ"פ האשכח (דף ג.) שומיין חורקין קף טמא
 בול ויס דחוי לאורחא טמא שרך נמי חוי לאורחא ומשי'
 ג'ד' ובדרך שמייה דחוי כ"ד של הכנים ו' מתעליין והשכח'
 מערב שמש איכא לתימא דלמא פשע ולא טבל עד לאורחא א'
 תעריב שפיקו יש דביה (דף ג.) כלי טעמא טמא העטומה א'
 יש הערב שמש אס' קל לא ילין לשפתיה ד' ביזע עד הילל'
 ים מדברי סופרים מעמא את הקדש ופוסל את התמורה ו'
 ת' פ' שני (הא' ו') נפל דלוי לתוך הבזר נפלו כלוי לתוך הבזר מש'
 יב מ"ד בולד העטומה למ"ד נבא העטומה אס' כחזול וכל'
 העטומה יחא דלמא שפיקו שמש וצירושלמי פ' יד דביה ק'
 והוא דמס' ברומות עיקר וברא לפרס דהא דקמייה הכא
 וירובין דף ג.) דנקט לערב לאו משום הערב שמש דאי ידעה
 הכנים ו' מתעליין עד שילבו כל מעות כשנפשו ומעטש זה
 אס' תמא טעובת ואזולתה לא אפשר להקריב את הקינים לאחר
 מי אמרין תמא מעלה ומלינה והוא דתמיד נשטו (סס') וס'
 פסח שטובל ואוכל פסח לערב דפסח אינו טבל אלא כלי

ללקוח עיין בשי"ב ב"ד סי' קצ"ח ס"ק י"ג. גם בתשובת הלכות קטנות סימן כ' דאיתי שפסק דמוהל שנתיבש דם המילה על ידו אינו חוצץ בנטי מילה ואידי דחביב אינו מסיר עליו ואינו חוצץ ע"ל, ולא ידעתי איך נעלם ממנו שז"ל שם בסקימו דגם בכני אחרון חוץ חצוצה ה"א הוא לעצו טבילה הוי גבי חצוצה נכדי חכמים דהם רוצ"ל. ה"א יעברו

טבול יום פרק שנים עשר זבחים

דס חמאס למעל דס עולה למעלה. נפל דס וועלט חמילה על
הבגד וחור וימור דס עולה על אחרו כחם: **ענין ריבוס.** דהא ע'
וועלט נוגע בבגד וכלונו בו: **ווא נוגע.** שדס עולה בכלל בבגד
והא ריבוס בכלל אכל אינו בבגד דהא שבע
ליה בכלונו דס עולה: **חוצץ.** לענין
טבילה בבגד שנומא: **ואס טבא**
הוא. שאינו מחסיד בדס שכל
בגדו: **אינו חוצץ.** דלמילה כפידא
חילא ה: **ריבוס.** כל דבר הנמוך
בנון שומן וחלב ושעוו: **ויסוק**
ליה משום ריבוס. שאינו רגיל בו
ומחסידי עליו והו' חמילה: **אפסרי**
קסיד. [ואף על גב] דרגיל
בפסריהו גמלי הוא לו שיראו שניהס
על בגדו: **אז דלמא** **לז קסיד.** האילו
ובשניהס רגיל:

הדרן עלך דם חמאת

בור יום ומחזור יספורים.
 חיל ואין ראוי ללכת לו:
 חולקין לאכול לערב. לשיטתו:
 נמנה (קד. טז.) מפרט טעמא: און
 גורא מרקי. כדאמרי פירקא שי (גל)
 בעלי מומין חולקין.
 נמנה מפרט בגמרא (טז.) כל שנינו
 ויו לעבודת כו'. בגמרא (סז) פירקא
 רי בעל מוס: וטורד כספא
 וטור חביב. שהו כל הליה
 שטבל וטור העבר שמש:
 (י) מחטא. וזרק אל הדם:
 ללא הוא. רש לקס גיפיה
 וואלי למיניהם ופירקא לקרא
 דמנילא מיוקומא בחלקה:
 משמרה

ליקוטים

זאם שבת הוא אולי הדין. צריך
לי עיון על מה שפסק בש"ע בידי
ההל' דנה ס"י קצות סעי' י"ז
בהגה' דהרא"ה ורמב"ם ירוחם
הובא בב"י שם, וכן י"א שאוספתו
להיות שישטא אר קצו רי"ד שו"ב
מולכות בדם אינו חוצץ שרוב
בני אוספתו זו אין מקדישין.
וקשה דהא איתא בפסחים ס"ח
חמדי נשחט ר"ף ס"ה ע"ב
ובבבב"ב ר"ף ס"ה ע"א שבת א"ל
לכני אהרן שילכו עד

[illegible]